

başyazı...

Hakların güven altına alınmadığı ve güçler ayrılığının belirlenmediği bir toplumun anayasası yoktur..

Ömürhan A. SOYSAL

Elektrik-Elektronik Mühendisi
EMO Ankara Şubesi Z1. Dönem Yönetim Kurulu Sayman Üyesi
omurhan.soysal@emo.org.tr

“Dervişlik bastadır, tacda değildir

Kızdırmak oddadır, sacda değildir...”

Yunus Emre

“...Bürokratik oligarşi ve yargı, bunlara takılıp kalıyoruz. Ama dışarıdan bakanlar zannediyor ki ‘326 milletvekiliniz var yine mi bahane’ ama kuvvetler ayrılığı denen olay var ya o geliyor önümüze engel olarak dikiliyor. Diyor ki senin de bir oynama sahan var.”

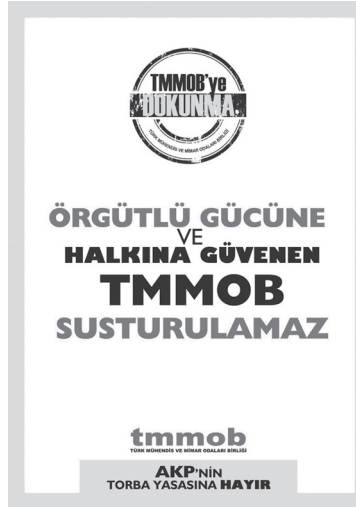
2 6 Ağustos 1789’da Fransa Ulusal Meclisi tarafından kabul edilen “İnsan ve Yurttaş Hakları Bildirgesi”nin 16. maddesi: “Hakların güven altına alınmadığı ve güçler ayrılığının belirlenmediği bir toplumun anayasası yoktur”.

İnsanlığın var olduğu tarihten milyonlarca yıl geçmiş. İnsan aklının bilimle buluştuğu andan itibaren an az kendi varlığı kadar bir zaman geçtiği düşünülürse, o andan beri kendi yaşamını şekillendirecek sistemler üretmiştir. Modern tarihe kadar süren tartışmaların gelip olgunlaştığı yerde de bir sistemin üç temel ayağını oluşturan yasama, yürütme ve yargı erklerinin birbirinden bağımsız olması, tarihsel süreç içerisinde pratiklerle desteklenmiştir. Her ne kadar içinde yaşadığımız sistemin yasama ve yürütme erklerinin birbirlerinden bağımsızlığına dair olumlu bir gelişme yaşanmamış olsa da yargının bağımsız olması, dolayısıyla kuvvetlerin birbirinden ayrı kalması, sistem içindeki -başta azınlıklar olmak üzere- bireylerin temel haklarını güvence altına almış bir yöntem olmuştur. Çünkü insanlığın ortak aklı, mirası ve birikimi ile yurttaşların yaşamını ve haklarını güvence altına alıp bunu koruyabilmesi, birey-birey ve birey-sistem arasındaki ilişkinin düzenlenebilmesi adına “hukuk” yaşamsal bir

öneme sahip olagelmiştir.

Tariflenen “hukuk”un kurallarının aslanlar değil avcılar tarafından koyulduğu gerçeğini göz ardı etmeden şu tahlili yapmak gerekir: Erk’in sınırsız ve sorumsuz alanını düzenlemek, bu alanda yaşayanların yaşamlarını, haklarını o erk sahibine karşı korumak ve o ilişkiyi düzenlemek “hukuk”un temel görevidir.

Yıl: 2012... Yer: Türkiye...

2012 Türkiye’inde yaşadıklarımız işte tüm bu temellerin göz ardı edildiği tespitini bir kez daha güçlendiriyor. İzlemediği ama Mısır ziyareti sırasında o ülkedeki bürokratların eleştirileri üzerine bir diziye karşı “Muhteşem” saldırıya geçip yargıya talimat veren, halkın oylarıyla seçilen milletvekillerinin dokunulmazlığının kaldırılması için savcılar “göreve çağıran” ama kendi partisindeki vekillerin yolsuzluk, dolandırıcılık, sahtekarlık, kalpazanlık iddialarını içeren dosyalarından bir gün bile bahsetmeyen bir Başbakan’ın, yazının girişinde alıntılanan sözlerindeki kuvvetler ayrılığı ilkesinden rahatsız olmaması düşünülemez.

19. yy’daki milliyetçilik akımlarıyla beraber ümmetçiliğin tasfiye edilmesi ve başta Osmanlı İmparatorluğu olmak üzere bu değişime ayak direyemeyen tüm devletlerin dönüşümü sürecini

tersine döndürmek isteyen Neo-Osmanlıcı bir tavırla Ortadoğu'da yaşananlara refleks ve çözüm geliştiren bir bakanı olan ülke şüphesiz ki komşusuna karşı uluslararası eli kanlı ülkelerden Patriot talep eder. Kendi tezini güçlendirmek için de savaş istemeyenlerle eli ve tarihi kanlı bir diktatörü aynı kefeye koyarken ona alternatif olarak da sakalından kan damlayanların iktidarını tarifler.

Zordur bu coğrafyada bilerek ve farkında olarak, yani "lanetlenerek yaşamak". Uludere'de 34 yurttaş karanlık odalarda verilen kararlarla hunharca bombalanır, 29 Ekim'de Ulus meydanında insanların üstüne gaz bombaları yağdırılır. En ufak bir düşünce kırıntısına bile tahammül edemeyen bir bakan kendi yurttaşlarına takla attırarak sıyrılmaya çalışır barut ve biber kokulu bu gaz bulutlarının arasından. Tarihine büyük harflerle "DEVİRİM" kazınmış bir üniversitede öğrencilerin "ileri demokrasiye tahammül edememesi"ne sinirlenirken bir Başbakan, Üniveriste Rektörleri ellerini önlerine bağlamış "Padişahım Çok Yaşa" diye bağırılmaktadır.

58 yıllık geçmişi ve bunun yarattığı birikimle bu ülkenin en direngen örgütlerinden biri olmuş TMMOB'yi tasfiye etmeye kalkar bir bakan, Samsun'daki sel felaketiyle yerle bir olan yapıların altından ölüm kokusunu savuşturmaya çalışır "Samsun'un dereleri aksa yukarı aksa" türküsünü söyleyerek. Oysa kendisi TOK(İ'de) yatarken komşusu açtır, çünkü TOKİ'den 60 milyon dolar "bir gece ansızın götürülmüş"tür.

Kent yoksullarının ellerinde kalan tek temel hakkı olan barınma hakkını yok etmeye çalışır vicdanlarındaki dolarların "ışığı" ile...

"Evet, Ermenilerin bu topraklarda gözü var. Ama merak etmeyin: Bu toprakları alıp gitmek için değil, bu toprakların dibine girmek için!" diyen bir aydının ölüm fermanını imzalar bir adam. Ödül olarak Ombudsmanlık verilir.

Ödediğimiz vergilerin yol, su ve elektrik olarak bize geri döneceği masalları tükenir, "Telekom'dan sonraki en büyük özelleştirme hamlesidir otoyolların ve köprülerin satılması" masalları basılır hayalevlerinde...

Maya takvimine göre 21 Aralık 2012 tarihinde kıyamet kopacağı iddiaları dolaştı ortalarda... Eğer Mayalar ülkemizin son 10 yılına şahitlik etmiş olsalardı, etkisi onlarca yıl sürecek travmalarımızı bizimle beraber yaşamış olsalardı bundan âlâ kıyametin olmayacağını görürlerdi.

2013 yılında umudu daha da diri tutmak umuduyla...

